

Betta albimarginata - Fehérszegélyes harcoshal

ELSŐ LEÍRÓJA:	Kottelat & Ng, 1994
CSALÁD:	Osphronemidae
MÉRET:	4-5 cm
C°:	22-26
pH°:	5-6,5
Nk°:	0-15
HELYIGÉNY:	50 liter
VISELKEDÉS:	viszonylag békés
TÁPLÁLÉK:	ragadozó
TARTÓZKODIK?	alsó-középső szint
ÉLETTARTAM:	3-4 év
TERM.VÉD.:	sebezhető

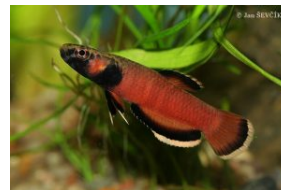
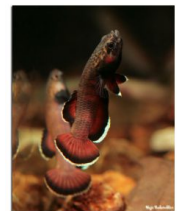
Betta albimarginata
Fehérszegélyes harcoshal
 (Kottelat & Ng, 1994)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

Indonéziában, kizárólag Borneó szigetén őshonos. Borneón is csak Kelet-Kalimantan tartományban, a Sebuku-folyó folyásvidékén találkozhatunk vele tiszta és sekély vizekben.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Hosszúalkatú, aránylag megnyúlt fejű harcoshal. Teste parázsló bordó színezetű. Az úszók külső szegélye egy vastag fehér csík, melyet egy sötétfekete követ. Az úszók alapjai a test bordó színét mutatják. A fej színezete változó mennyiségben mutat fekete és vörös színt, egyes példányokon alig látni feketét, míg más állatoké szinte teljes egészében sötét. Ami mindegyik faj jellegzetessége, hogy a kopoltyúfedő és a mellúszó alapja fekete színű, egyébiránt a mellúszó átlátszó.

Rendkívül hasonlít a *Betta channoides*-re, számottevő különbséget a hátúszón találunk. A hasúszók, farok alatti úszó és a farkúszó a *B. channoides* esetén is vastag fehér, majd fekete szegéllyel rendelkeznek, a hátúszó azonban szinte teljes egészében tűzvörös, mindössze az úszósugarak hegyei lehetnek halványan fehéresek. Általában a hasúszóin több a piros szín a fehérszegélyes harcoshalhoz képest. A fekete kopoltyúfedő ennél a fajnál is jellegzetes!

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Az ún. vadbetták népes csoportjába tartozik, s mint rokonainak többsége, e faj sem nevezhető könnyen tarthatónak, gyakorlott akvaristáknak való hal. A fehérszegélyes harcoshal Borneó esőerdei területéről származik. Tiszta vízű, homokos aljzatú patakokban találták meg, ahol csak a sekély, néhol alig 10-20 cm mély szakaszokon fordul elő. Ezen esőerdei patakok vize lágy és savas, bár a hőmérséklet és némiképp a kémiai összetétel is változhat az évszakok váltakozásával (a monszunesők idején lágyul és hűlik a víz). Hosszú távon sikeres tartásukhoz és szaporításukhoz a víz savassága 5,5-6,5 pH közé kell, hogy essen, a német keménység pedig lehetőleg maradjon 10 nk alatt (bár hozzá kell tenni, hogy tartása során a 12-15 nk-t még elviselik, ugyanis időnként a természetben is előfordulnak ilyen értékek). 25-26 °C ideális a faj számára.

Akváriumába bátran ültessünk sok menedéket nyújtó növényt, kifejezetten alkalmas fajok a lándzsás vízipáfrány, jávai moha vagy számos *Cryptocoryne*-faj. Az esőerdei patakok aljzata nagy mennyiségű felgyülemlett falevelet tartalmaz, éppen ezért javasolt a harcoshalak akváriumába is minél több falevelet szórni. Színeik kifejezetten alkalmasak arra, hogy elrejtőzzenek a levelek közt, emellett a belőlük kioldódó csersavak a víz kémhatását is segítenek savanyú értéken tartani. Égertoboz, tőzeg szintén használható. Átlagos szűréssel megelégednek, a részleges vízcseréket viszont mindig lágy vízzel végezzük! A tenyésztő akváriumokba gyakran nem szokás aljzatot tölteni, hogy könnyebben tisztítható legyen. Az akváriumot jól kell fedni, ugyanis kitűnő ugrók és könnyen szárazon találhatják magukat.

50-60 litertől már tarthatjuk őket, egy kisebb háremet érdemes egy hímmel elhelyezni. Agressziójuk messze nem olyan feltűnő, mint a közismert sziámi harcoshal esetében, ezért nagyobb férőhelyen több hím is gond nélkül tartható egymás mellett, legfeljebb kisebb, komolyabb következménnyel rendszerint nem járó erőfitogtatásoknak lehetünk szemtanúi. Legjobban egyfajos medencében lehet őket gondozni. Meglehetősen gyámoltalan, már-már félnék halak, így aktívabb társállatok könnyedén elnyomhatják e kistestű harcoshalakat etetés során, vagy zavarhatják őket. Ha mindenképpen társítani szeretnénk őket, akkor valamilyen kistestű, hasonló élőhelyi feltételeket kedvelő razbórafaj, vagy csíkkal jöhet szóba.

Táplálásuk nem egyszerű feladat! A műleségeket rendszerint nem fogadják el, vagy csak igen körülményesen lehet hozzászoktatni őket. Hosszú távon azonban a száraz tápok nem alkalmasak halaink

vitalitásának megőrzésére, pláne nem tenyésztésükhöz. Eleségük fő bázisát élő és fagyasztott zooplankton kell, hogy képezze, így például *Daphnia*, *Cyclops*, *Artemia*. Ezt hetente 2-3 alkalommal kiegészíthetjük vörös szúnyoglárvával, alaposan kimosott tubifexel, apró élő röpkeptelen muslicákkal. A magas zsír- és fehérjetartalmú táplálékokkal vigyázni kell, ugyanis a harcoshalak meglehetősen mohók, és ha rendszeresen túleszik magukat, az akár végzetes is lehet számukra, ezért óvatosan etessük az utóbbi táplálékfajtákat!

A nemek könnyedén megkülönböztethetőek, hiszen a nőstények jóval kisebbek és barnás-szürkés árnyalatúak. A szájköltő harcoshalak közé tartoznak, ami azt jelenti, hogy az ikrákat a hím a szájában forgatva kelti ki. Ez rendkívül előnyös szaporodásmód, hiszen az ikrák állandóan friss, oxigéndús vizet kapnak és védett körülmények közt fejlődnek. A párzás a labirinthalaknál szokott módon zajlik, a hím átöleli a nőstényt, kipréseli az ikrákat és egyből megtermékenyíti azokat, majd utána nekiáll összegyűjteni őket. A szájköltés alatt a hím nem táplálkozik, és érzékenyen reagál a stresszre, ezért a lehető legnyugodtabb környezetet kell számára biztosítani. A sikeres szaporodás csak akkor valósul meg, ha a tenyészállatok az igényeiknek teljesen megfelelő vízben, nyugodt helyen vannak tartva és jó minőségű, lehetőleg élő táplálékkal vannak kondicionálva. A forgatási idő változó, átlag 10-20 napig tart. A hím már önállóan táplálkozó kishalakat enged ki szájából, melyek frissen kelt artémiával indíthatóak, azt azonban meg kell jegyezni, hogy így is nagyon kicsik a porontyok. A szülők rendszerint nem bántják utódaikat, így hagyhatjuk bent a hímeket az akváriumban (ilyenkor jó, ha 1 hím és csak kevés nőstény volt együtt eleve), de ívás után külön is rakhatjuk egy növényekkel teletömött, kis akváriumba, melyet eredeti helyének vizével töltöttünk fel. Egyes tenyésztők szeretik közvetlenül az ívás után elvenni az ikrákat, ilyen megfigyelések alapján a kelési idő kb. 3 nap, majd további 8-9 nap szükséges az elúszásig (savanyú, akár 28-29 °C-os vízben). Mivel szájköltő halról van szó, az ikrák száma jellemzően max. pár tucat, közelítőleg sem nyerhető akkora alom, mint a habfészekbe ívó fajoktól. A kishalak megfelelő körülmények közt jól nevelhetőek, két hónapos korukra már az ivarok is megállapíthatóak.

A fehérszegélyes harcoshal a róla elnevezett „*Albimarginata*-csoport” tagja, ahová rajta kívül még az igen hasonló megjelenésű és tartású *Betta channoides* (kígyófejű harcoshal) tartozik. Egyes szakértők úgy vélik, hogy a *Betta albimarginata* fajt valójában 3 különböző fajra kellene szétválasztani lelőhelyi adatok alapján. Természetes populációit az IUCN még nem mérte fel, azonban a CARES program szakértő tudósainak felmérései alapján állományai veszélyben vannak, jelenleg sebezhetőként tartandó számon.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: -.

Eng: Whiteseam Fighter, Whiteseam betta.

Egyéb köznevei: Valkosaumataisteliya, Weißsaum Zwergkampffisch, Weißsaumkampffisch, Bojovnice bělolemá.

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Labirintkopoltyús halak](#)

KULCSSZAVAK:

[akvarisztika](#), [Kottelat](#), [Labirintkopoltyús halak](#), [Osphronemidae](#), [1994](#), [Betta albimarginata](#), [Parázsló harcoshal](#), [Akváriumi halak](#)

JELLEMZŐK:

[félsavas \(6-6.5 pH\)](#), [Indonézia](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [közepes méretű 5-10 cm](#), [Borneó](#), [savas \(6pH alatt\)](#), [átlátszó vízi](#), [Nagy-Szunda-szk](#), [alsó szint](#), [lassan mozgó vízi](#), [kissé agresszív viselkedés](#), [átlagos élethossza 3-6 év](#), [bújós](#), [igenlágymű \(0-5°Nk\)](#), [lassú mozgású](#), [lágymű \(5-10 Nk°\)](#), [sűrű növényzetigényű](#), [közepes hőigényű \(20-25°C\)](#), [ragadozó](#), [közepesen keményvízi \(10-15°Nk\)](#), [barna vízi](#), [közepesméretű akvárium \(50-100 literig\)](#), [Ázsia](#), [Dél-Ázsia](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

- Akvárium Magazin XI. évf. 70. szám: Horváth Balázs Gergő: [Betta albimarginata "Malinau"](#)
- Horst Linke: **Labyrinthfische**

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2012-06-27 09:01:17

Legutolsó frissítés: 2018-08-28 13:52:00

Katalógus ID: 4382

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/labirintkopoltyus-halak/betta-albimarginata.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva